

Tři měsíce v USA

Uplynuly už tři měsíce od mého přeletu do Colorada. Jasně si vzpomínám, jak jsem v 5 hodin ráno čekala na odlet s jedním kufrem a hlavou plnou smíšených pocitů. Nejistě a se slzami v očích, protože jsem si nedokázala představit skoro rok bez mé rodiny, přátel, domova. Ale také s nadšením a zvědavostí, jestli je Amerika opravdu taková, jak ji známe jen z filmů.

Z Prahy jsem letěla do Amsterdamu, kde mě čekal první přestup do Minneapolis a z něj už do konečného Denveru.

Od první chvíle, co jsem potkala svou hostitelskou rodinu, spolu naštěstí skvěle vycházíme. S výměnnými studenty má pár Fred a Annette bohaté zkušenosti, protože jich už hostili několik z Evropy, Asie i Jižní Ameriky a snaží se, abych to tu využila naplno. Spolu se mnou tu je i Letícia z Ria de Janeira. Jsem ráda, že jsme tu dvě, protože můžeme všechno nové prožívat společně a zároveň jsem se toho o Brazílii spoustu dozvěděla. Díky tomu, že Brazílie byla kdysi kolonií Portugalska, máme hodně věcí podobných. Překvapilo mě to a často jsem si připadala, jako bychom byly ze stejné krajiny a společně poznávaly i nechápaly některé zdejší zvyky.

Žijeme v městečku Golden, které je zhruba dvakrát větší než Broumov. Do Denveru to máme asi půl hodiny a zároveň jsme obklopeni horami, které mám moc ráda, takže je to paráda. Běžně tu v parku, ve městě nebo kolem školy potkávám zajíce, veverky (kterých je tu obrovský počet), srnky i lišky.

Obvykle jsou tu střední školy větší, na mé je kolem 1300 studentů. Školní systém je tu úplně jiný. Obtížnost i předměty si vybíráte sami. Základ většinou tvoří matematika, angličtina a věda. Kromě běžných předmětů máte na výběr i méně typické, například Home Design, Digital Photography, Quire (pěvecký sbor), Wood Work, Culinary, Ceramics nebo Jewelry (šperkařství). Já jsem si první semestr vybrala angličtinu, anatomii, Pre-Calculus (matematiku), astronomii, dějepis a módu.

Další rozdíl je ve vyučovacích hodinách, které trvají 95 minut a přestávky jen 5 minut. Škola začíná v 7:15. Za testy, projekty a domácí úkoly, na které se tu klade velký důraz, dostáváte místo známek body, které tvoří jednu výslednou známku. Každá škola má internetový portál, na kterém mají studenti i jejich rodiče profil, kde kontrolují body, úkoly, školní akce...

Překvapilo mě, jak důležité tu jsou "afterschool activities". Skoro každý je členem sportovního týmu nebo klubu. Sporty jsou rozděleny podle období na podzimní, zimní a jarní. Od různých druhů míčových her a roztleskávání přes wrestling a rafting až po horkou cyklistiku nebo golf. Já jsem na podzim běhala Cross Country (běh v přírodě na 5 km), které jsem si moc oblíbila, protože jsme byli dobrý kolektiv a tréninky byly vždy jiné a zábavné. Většinou jsme běhali po škole, někdy před ní v 5:45 ráno. Různé sprinty, dlouhé tratě, kopce i klikaté horské cestičky. Před týdnem začala sezóna zimních sportů a tentokrát jsem se rozhodla zkusit plavání. Tréninky všech sportů jsou většinou každý den po škole dvě hodiny a závody vždy v pátek nebo v sobotu. Mimo sporty se můžete přihlásit do všelijakých klubů - Engineering Club, Drum Club, Anime Club, Gay/Straight Alliance Club, Debate Club, Drama....

Slyšávala jsem, že škola v USA je jednodušší. Řekla bych, že ten systém je o umožnění každému vybrat si to, co ho nejvíce baví nebo čemu se chce v budoucnu věnovat. Takže je na vás, jestli budete mít samé jednoduché předměty nebo ty pro pokročilé, které jsou na úrovni prvního ročníku VŠ.

Je paráda, že ve škole jsme z různých koutů světa. Potkala jsem lidi z Nepálu, Singapur, Mexika, Kostariky, Venezuely, Švédska, Švýcarska, Německa, Belgie, Austrálie... Někteří z nich se sem přestěhovali, jiní jsou výměnní studenti (celkem nás je na škole 14).

A jsou stereotypy, které se říkají o Američanech, pravdivé? Jak který. Je pravda, že tu potkáte dost obézních lidí a na fastfoody narazíte na každém rohu (bohužel jsou mnohem levnější variantou než vaření doma), ale zároveň je tu daleko větší výběr zdravých potravin, které jsou dostupnější než u nás, a plno lidí nakupuje jen v "organic" supermarketech. A lidé jsou tu mnohem aktivnější, než jsem si myslela. Dokonce bych řekla, že se hýbou více než my. Horská turistika a lyžování je tu velmi populární.

Cítím se tu spokojeně, i když mi je občas smutno, a kromě blízkých mi chybí i věci, které bych neočekávala, například evropská architektura nebo náš obyčejný, čerstvě upečený chléb. Někdy si prohlížím fotky Prahy (o které mi tu často lidé říkají, že je to nejkrásnější město) a Tater a říkám si, jaké mám obrovské štěstí, že právě to je můj domov. Je to jedna z věcí, kterou jsem si tu doopravdy uvědomila - jak to mám u nás ráda. Škoda, že hodně lidí vidí hlavně to špatné. To je velký rozdíl mezi námi a Američany, jsou opravdu hrdí na to, kde žijí a nikdy jsem je neslyšela

stěžovat si. Naopak, začne sněžit a oni z ničeho nič prohlásí, jak moc milují Colorado. Takový přístup mi je sympatický (i když jsem byla ze začátku z vlastenectví v podobě ponožek s vlaječkami Colorada, které tu nosí snad každý třetí člověk, mírně v šoku).

Nakonec, nejlepší ze všeho je, že vám tu úsměv z tváře jen tak nezmizí (převážení rodinného domu na přívěsu na dálnici / Free Cookie Thursday aneb v jídelně dostanete koláček zadarmo jen pokud si koupíte zeleninu, mezi kterou se počítají i hranolky / studenti předmětu Future Planning nosící umělohmotné novorozence po chodbě / opuštění budovy školy z důvodu výskytu medvěda hnědého na softbalovém hřišti / házení zmrzlého krocana místo bowlingové koule na Den díkůvzdání...). Myslím, že mě Amerika nikdy nepřestane překvapovat.

Barbora Veselá